

Campionii cerului

„alergați dar în așa fel ca să câpătați premiul!”

1 Corinteni 9:24

Ca atlet, dacă vrei să ajungi pe treapta din mijloc a podiumului - cu medalia de aur atârându-ți pe piept, ai de făcut un singur lucru: după ce ai alergat respectând regulile, să treci primul linia de sosire! Pare simplu, nu?

Toți care i-au startul, doresc să fie primii. Dacă unul dintre alergători cade, cu atât mai bine: e cu unul mai puțin! Dacă un altul încearcă să mă depășească, voi da tot ce pot din mine, ca să nu reușească. Iar dacă va reuși, îl voi urî. Și mă voi ruga să se împiedice și să cadă. În cursă, e în joc ambiția. Orgoliul personal. Fiecare vrea ca el să primească premiul, și nu un altul.

În vremea noastră, relația dintre alergătorii pe calea credinței se aseamănă uneori cu a celor ce aleargă pe pista unui stadion. Uităm că alergarea pentru premiul chemării cerești are alte reguli. Complet diferite de cele ale lumii. Ajung primul doar atunci când uit de mine, de ambițiile și pretențiile mele; doar

atunci când mă bucur de succesul fratelui meu; doar atunci când fac tot ce pot să-l ajut să fie mai în față. Dacă șchioapătă, stau alături de el, ca să-l sprijin. Dacă e căzut, mă aplec să-l ridic.

Așa mi-am propus să fac... dar *mi-ar place* să fie camera de filmat și galeria pe aproape. *Mi-ar place* să aud aplauzele mulțimii. Vreau acum un pahar de apă să mă răcoresc. Vreau măcar o mică răsplată aici. N-ați auzit șoapta asta niciodată? Eu am auzit-o de multe ori.

Calea lui Dumnezeu e mult prea îngustă și nu oferă asemenea privilegii. Putem merge pe ea doar răstigniți. Apostolul Pavel spunea: „*sint plăcere în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoană, în strâmtorări pentru Hristos; căci când sunt slab, atunci sunt tare.*” (2 Cor.12:10)

Linia de sosire nu e aici. Aplauzele nu sunt ale celor de pe pământ. Alergarea nu înseamnă a da din coate, ați face loc, îmbrâncind pe cei de alături. E ceva absolut diferit. Alergarea pe calea credinței în-

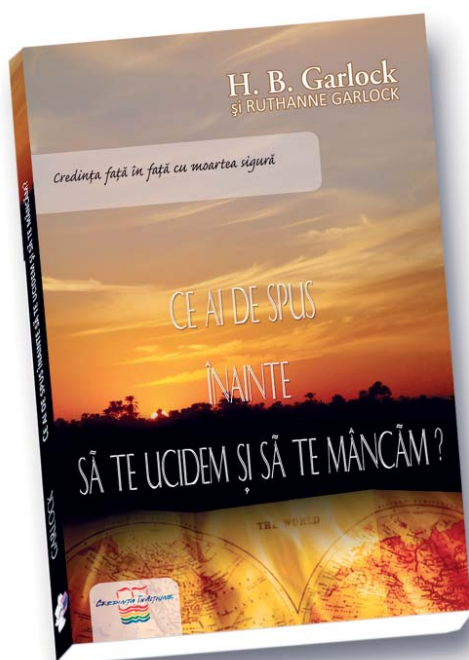

MIRON POPAN

Pastor Biserica Pentecostală Horia,
județul Arad

seamnă, din punct de vedere practic, a purta poverile altora; înseamnă ați cunoaște aproapele, și a-l iubi ca pe tine însuși. Orice altă strădanie, e zadarnică. Rugăciunile, postul și milostenia sunt bune; dar n-au folos fără lepădare de sine și fără dragostea de frați neprefăcută. Astea-s regulile date de Dumnezeu. Nu poți ajunge la premiu, ignorându-le.

Îți place acest fel de alergare? E grea? Ai vrea să ajungi la linia de sosire mai repede, ca să primești marele și neasemuitul premiu cereșc? Sau... râvnești mai mult după o viață lungă pe pământ, plină de premii vremelnice?

Ce ai de spus înainte să te ucidem și să te mâncăm?

În Africa, supranumită „mormântul omului alb”, singura asigurare în fața malariei, canibalilor și a morții a fost credința în Dumnezeu. H.B. GARLOCK a fost unul din misionarii care au pătruns pe acest continent și au supraviețuit doar prin puterea Duhului. Ceea ce a experimentat el în Africa ar putea constitui un nou capitol al Faptelor Apostolilor.

H.B. și soția sa, Ruth, și-au investit viețile în Africa. Ei s-au avântat în junglă înainte ca acolo să fie drumuri, aerodromuri, comunicații radio sau telefonice sau protecție militară. Au trăit în case aborigene, s-au luptat cu malaria și i-au văzut pe alții răpuși de boală mult prea devreme. S-au confruntat cu puterea brutală a nelegiuirii, cu războiul intertribal și canibalismul, cu incantațiile iadului și cu negura și disperarea de secole, lăsate de valul superstiției.

Veți fi mândri de faptul că Dumnezeu a avut oameni precum acest autor. Este o simplă narațiune, pentru că H.B. Garlock a fost un simplu om. Ceea ce a făcut pentru Dumnezeu și pentru Evanghelie, a făcut considerând că era dator să facă.

Editura Colegiului Biblic Est European - 170 pag., 12 RON.

Comenzi prin e-mail la proflorin@cbee.ro sau eebc@rdslinck.ro sau la adresa: **COLEGIUL BIBLIC EST EUROPEAN, O.P. 10, C.P. 15, Oradea, Bihor, tel. 0259/477.099, 0359/410.508, fax 0359/410.509.**